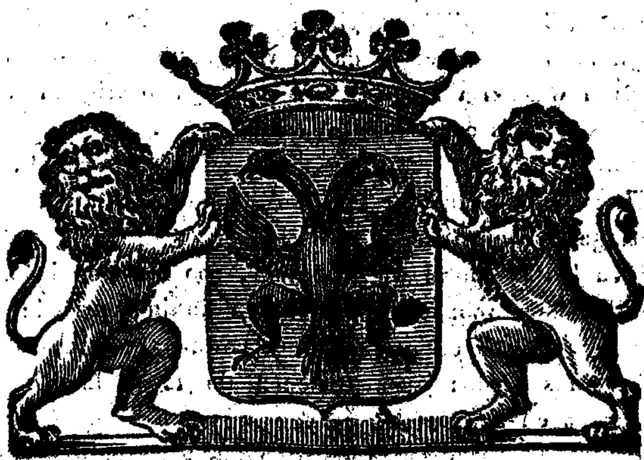
A°. 1841. N°. 23.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —)

WOENSDAG 3 FEBRUARI.

(De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Geruchten.

Veel wordt er thans weder in de residentie gesproken van veranderingen welke men opzigtens sommige ministeriën en eenige gezantschappen verwacht. Algemeen schijnt de wensch om den heer DE KOCK, aan het departement van binnenlandsche zaken, vervangen te zien door een' man van zoo veel kunde en ijver als de gewezen gouverneur van Overijssel. Men wenscht dit te meer, omdat men zich overtuigd houdt dat de invloed des heeren VAN DOORN op dat departement alsdan eindigen zal. De graaf VAN RECHTEREN heeft omtrent den geest van onzen regeringsvorm en de belangen des lands gansch andere gevoelens dan de kabinetsbestuurder, en bezit daarbij een veel te onafhankelijk karakter om onder welken grootvizier ook een *zet-minister* te zijn. Tot minister van justitie blijft men zich vleijen den staatsraad BORRET te zien benoemen; ook van dezen man koestert men groote verwachting. Omtrent dengene, dien men aan het hoofd onzer diplomatie zou wenschen te zien plaatsen, zijn de gevoelens minder bepaald. Er wordt gesproken van den heer VAN DER CAPPELLEN, van den heer VAN ZUYLEN VAN NYEVELT. Naar het schijnt zal de heer FAGEL Parijs vooreerst niet verlaten, gelijk aanvankelijk bepaald was. Toen moet de heer VAN ZUYLEN getoetst zijn geworden of hij in dat geval den generaal zou wenschen te vervangen; waarop hij zou hebben verzocht daartoe niet in aanmerking te worden genomen. Hetzelfde voorstel alstoen aan den heer VAN DER CAPPELLEN gedaan zijnde, zou door Zijn Hoog Wel Geb. zijn aangenomen. Zijn deze berigten, gelijk wij gelooven, gegrond, dan laat het zich aanzien dat de heer VAN ZUYLEN de portefeuille van buitenlandsche zaken zou hebben verkozen. In constitutioneel opzigt is het karakter van laatstgemelden heer minder bekend, misschien ook minder bepaald. Tusschen Zijn Hoog Wel Geb. en den heer VAN DOORN schijnen er, vooral in den laatsten tijd, vriendschappelijke betrekkingen te bestaan, die menigeen, misschien ten onregte, aan den constitutionelen zin van eerstgemelden heer hebben doen twijfelen. De heer VAN DER CAPPELLEN wordt algemeen als een vrijzinnig man beschouwd. Er zijn er ook die den heer FAGEL, als ouden diplomaat, en als een onbepaald vereerd karakter, gaarne aan het hoofd onzer diplomatie zouden zien; want als zoodanig wenscht men thans een' minister van buitenlandsche zaken te zien optreden. Van goeder hand vernemen wij dat de volgende combinatie in overweging is genomen, en de uitmuntende keuzen die Z. M. reeds heeft gedaan, doen ons aan derzelver mogelijkheid gelooven:

minister van buitenl. zaken: de luit.-generaal FAGEL.
» » binnenl. » en onderwijs: de graaf V. RECHTEREN.
» » justitie: Mr. A. J. BORRET.
» » eeredienst: de bar. V. D. CAPPELLEN.
» » financiën: de heer ROCHUSSEN.
» » marine en kol.: de heer BAUD.
» » oorlog: de gen.-majoor LIST

terwijl de heer VAN ZUYLEN VAN NYEVELT alsdan den heer DE PERPONCHER te Berlijn zou vervangen.

Wij gelooven dat zoodanige combinatie, die groote waarborgen van eene morele, vrijzinnige en kernige regering opleveren zou, met algemeene toejuiching zou worden ontvangen.

Buitenlandsche berigten.

EGYPTE.

Triest, *18 jan.* Met den laatsten post uit Alexandrië, van 7 januari, zijn hier brieven ontvangen die melden dat *Mehemed-Ali*, om met der daad het vertrouwen te erlangen 't welk men steeds weigert aan zijne verzekeringen te hechten, besloten heeft zich, zonder de minste concessie te verlangen, te onderwerpen aan alle bevelen die hem uit Konstantinopel mogten geworden, en het dan geheel aan de genade des sultans en der Europische politiek over te laten, welke positie hem toekomstig in het Oosten aangewezen worden zal. Nadat *Mehemed-Ali* alle middelen van geweld vruchteloos beproefd heeft om den factischen toestand, die vóór den slag van Nisib bestond, zoo veel mogelijk staande te houden, zou hij nu, luidens die particuliere berigten, tot deze onvoorwaardelijke en wezenlijke resignatie besluiten, in de meening dat dit het middel is om de meest mogelijke concessiën te erlangen. (*Allg. Zeit*)

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg, *23 jan.* Den 18den der vorige maand is er te Pultawa een nieuw instituut voor kadetten, onder den naam van *Peter kadetten-korps* geopend; het is voor 400 kweekelingen bestemd.

De contre admiraal *Mellnikoff* is overleden.

De reede van Odessa was den 3den dezer maand reeds vrij van ijs. (*Pr. St. Z.*)

Te St. Petersburg, heeft de tijding dat de jonge vorst *Gallitzin* en de graaf *von Stakelberg*, bij het Russische gezantschap te Rome aangesteld, tot de katholieke godsdienst overgegaan zijn, groote ontevredenheid gewekt. Naar het heet zijn beiden behalve hunne terugroeping, met verlies van adel en confiscatie hunner goederen bedreigd. De vorst *Gallitzin* heeft aanzienlijke bezittingen in Rusland. (*Allg. Zeit.*)

— De Augsburger *Allgemeine Zeitung* meldt *van den Weichsel*, *18 jan.* Nog steeds houden de troepenbewegingen in Polen aan; deels zijn het nieuwe afdeelingen die uit de naburige Russische provinciën het koningrijk binnentrekken; deels zijn het regimenten die uit de oostelijke woiwodschappen naar de westelijke, en alzoo naar de Duitsche grenzen worden verlegd. De reden dier verzameling van krijgsmagt in Polen ligt waarschijnlijk in de aanwezige politische verwikkelingen, want zoolang de voortduring van den Europischen vrede niet verzekerd is, kan het Petersburgsche kabinet de troepen niet voegzaam naar de gewone kantonnementen terugzenden, naardien, bij den grooten afstand, elke nieuwe zamentrekking met aanmerkelijke bezwaren gepaard gaan zou. Zelfs in het geval dat bij het uitbarsten van eenen algemeenen krijg tegen Frankrijk, de Russen niet over hunne grenzen trokken, om actief deel te nemen aan den oorlog, zou toch de bijeenhouding van eene sterke legerafdeeling als reserve voor alle mogelijke gebeurtenissen, alsmede tot bezetting der Poolsche landen, noodig schijnen.

DUITSCHLAND.

Uit Hamburg wordt aan de Augsburger *Allgemeine Zeitung* geschreven: *Huskisson's* geest schijnt in de Engelsche handelspolitiek weder te herleven en alle beperkingen des verkeers te willen opheffen, in zoo ver dit met het belang van Groot-Britanje bestaanbaar is. De ervaring der twee laatste jaren heeft de Engelschen geleerd dat Duitsche fabrikaten allerwege nevens de hunne indringen, en dat zij op onderscheidene punten door ons overvleugeld geworden zijn. Er bestaan in Duitschland fabrieken, die, volgens Engelsche modellen, Engelsche orders uitvoeren, en zoodanige bestellingen zijn veel uitgebreider dan men denkt. Het was te voorzien dat men dien staat van zaken niet met onverschilligheid waarnemen zou; natuurlijk dat hij veel ter sprake werd gebragt. Men heeft ingezien dat door de hooge prijzen der levensmiddelen, bij de steeds toenemende bevolking, de voorrang der Engelsche fabrieken gevaar loopt, als de noodwendige behoeften zoo duur blijven; en deze overtuiging schijnt bij de fabriekanten zoo zeer gevestigd, dat zij, tijdens de onlangs gehouden herziening der tolregten, bijna eenparig hebben verklaard af te willen zien van alle bescherming, bijaldien de levensmiddelen tegen een matig regt worden toegelaten.

OOSTENRIJK.

Weenen, *25 jan.* De tijding, die hier gisteren officieel werd ontvangen, dat de sultan besloten had *Mehemed-Ali* het erfelijk bestuur over Egypte te verleenen, heeft veel vreugde gewekt, en de fondsen doen rijzen. (*Köln. Zeit.*)

De *Oesterreichische Beobachter* meldt: Volgens berigten uit Konstantinopel van 13 januari, met buitengewone gelegenheid ontvangen, heeft Z. H. de sultan besloten *Mehemed-Ali*, in het geval zijner wezenlijke en ware onderwerping, met het erfelijk pachtschap van Egypte te beleenen, en dit besluit te kennen gegeven in een hatti-scherif, waarin als beweegreden dezer grootheerlijke beslissing aangevoerd word, dat dezelve, overeenkomstig de beraadslagingen der verbondene mogendheden dienen zou, niet alleen ter afdoening der zaak, maar ook tot waarborging van den algemeenen vrede.

ENGELAND.

Londen, *30 jan.* De beide parlementshuizen hebben hunne adressen, in antwoord op de troonrede, aan de koningin doen overreiken, die bij deze gelegenheid op nieuw verzekerd heeft, alles te zullen aanwenden wat tot vermeerdering der openbare welvaart en tot behoud van den vrede in Europa strekken kan.

— De jongste berigten uit Lissabon zijn van geruststellenden aard. Het Portugeesch gouvernement heeft goedgevonden zijne wapeningen te schorsen, en de discussiën over het traktaat wegens de vaart op de Douro zouden vermoedelijk in den geest der ministers uitvallen, welke het behoud van den vrede wenschten.

— Bij de beraadslagingen over het adres in het lagerhuis zijn vooral nog de Iersche aangelegenheden ter bane gekomen. Men heeft van de Toryzijde de ministers verweten, dat zij de woelingen der volksleiders niet genoeg beteugelden, en het stilzwijgen misprezen dat omtrent Ierland in de aanspraak van den troon gehouden is. Lord *John Ruseell* heeft hierop geantwoord, dat men, door van die woelingen in de aanspaak gewag te maken, daaraan veel meer gewigt zou hechten dan zij verdienden.

— Een onzer tijdschriften merkt op, dat de Engelschen in zeeslagen (althans in de laatste eeuw) meestal met betrekkelijk gering verlies de zege behaald hebben. Het verlies bij Acre is echter het geringste geweest, dat men nog geteld had. Als voorbeelden worden bijgebragt: In lord *Howe's* actie van 1 junij 1794, waren 26 zeilen van linie, met 17,000 man. Totaal der dooden en gewonden [illegible] *Bridport's* actie van 23 junij 1795 waren 14 [illegible] met 10,000 man.

De gesneuvelden en gekwetsten 144. In lord *Vincent's* actie bevonden zich 15 linieschepen met 10,000 man. 300 dooden en gewonden. In lord *Duncan's* actie, october 1797, 16 zeilen, waaronder 2 van 50 stuks, met 8000 man. Dooden en gewonden 751. In lord *Nelson's* actie op den Nijl, 1 augustus 1798, bevonden zich 14 schepen van linie, met 8000. De dooden en gewonden waren 895. In lord *Nelson's* aanval op Koppenhagen, 2 april 1807, telde men 11 schepen van linie en 5 fregatten, met 17,000 man. De dooden en gewonden waren 1524 in getal. In lord *Nelson's* zeestrijd van Trafalgar, 21 october 1805, waren 27 schepen van linie, met 17,000 man. Dooden en gewonden 1524 (juist hetzelfde getal als bij Koppenhagen, op een gelijk getal manschappen.) Bij lord *Exmouth's* aanval tegen Algiers telde men 5 linieschepen en 5 fregatten, met 5000 man. Dooden 818. De verhouding was hier het ongunstigste, ten gevolge van het moorddadige vuur der Algerijnsche batterijen.

FRANKRIJK.

Parijs, 30 jan. De discussie der kamer nopens de fortificatiën van Parijs zal vermoedelijk niet vóór maandag afloopen. Het amendement van den generaal *Schneider*, hetwelk in den heer *Dufaure* eenen zoo warmen verdediger had gevonden, is heden door den heer *Thiers* zegevierend bestreden. De geheele kamer heeft zijne redevoering met bijzonder welgevallen ontvangen. Naauwelijks vond men de gedeputeerden terug, die daags te voren den heer *Dufaure* zoo levendig hadden toegejuicht. Het schijnt dus al zekerder en zekerder dat het amendement met overgroote meerderheid zal worden verworpen; want zij, die hetzelve voorstaan, hebben geen ander doel dan moeijelijkheden in den weg der wet te werpen. Zij zijn evenzeer tegen fortificatiën met eene omwalling, als tegen fortificatiën zonder omwalling. Die tegenstanders zijn slechts eene kleine groep van gedeputeerden, die zich van het ministerie afgezonderd hebben en voornamelijk uit vereenigde legitimisten bestaan.

— Nog altijd duren bij de gedeputeerden de discussiën over het ontwerp ter versterking van deze hoofdstad voort, en het einde daarvan schijnt nog moeijelijk te bepalen. Over het amendement, door den generaal *Schneider* voorgeslagen, volgens hetwelk de doorloopende wal, zoo als die bij het ontwerp voorgeslagen is, vervallen en de plaatsing der forten nog meer van de stad verwijderd worden zou, is het nog tot geene stemming gekomen, maar men denkt dat het verworpen zal worden.

Gedurende de beraadslagingen over dit amendement, heeft de heer *Thiers* zich weder sterk tegen alle veranderingen in het ontwerp der commissie verzet.

— Naar men zegt, moet de generaal *Bugeaud*, in de proclamatiën, welke hij naar Algiers met zich neemt, aan de inwoners verklaren, dat de Fransche regering voornemens is, den oorlog tegen de Arabieren met alle kracht voort te zetten, en ook het stelsel van kolonisatie op eene groote schaal uit te breiden. Het gerucht voegt er bij, dat de hertogen van *Nemours* en van *Aumale* dien opperbevelhebber eerlang naar Afrika zullen volgen.

— De schepen, welke de expeditie naar Buenos-Ayres hebben uitgemaakt, zullen, voor zoo ver zij geene aanmerkelijke herstelling behoeven, denkelijk naar de Middellandsche Zee worden gezonden. De eerste divisie van het derwaarts bestemd eskader, onder de bevelen van den vice-admiraal *Hugon*, is den 22sten van Toulon naar de Hierische eilanden gestevend. Zij bestaat uit vijf linieschepen en een fregat.

Parijs, 31 jan. De *Messager* beantwoordt de *Gazette de France*, die gezegd heeft haar een proces te willen aandoen, met de woorden: » Met de meeste zelfvoldoening hopen wij, dat de *Gazette de France*, haar voornemen zal ten uitvoer brengen."

Gisteren heeft de heer *Ernest de Montour*, gérant van het dagblad *la France*, een verhoor ondergaan voor den regter van instructie, den heer *Jourdain*, hetwelk uitsluitend ten doel schijnt gehad te hebben tot de ontdekking van de bewuste brieven en de mededeeling der stukken te geraken.

Wat het onderzoek naar de stukken betreft, zegt het dagblad *la France*, kunnen wij heden zeggen, dat elke nieuwe maatregel vruchteloos is; zij bevinden zich in zekerheid. De heer *Lubis*, redacteur en chef van het gezegd dagblad, de markies *de la Rochejaquelin*, en de heer *Auguste Johanet*, zijn tegen zaturdag voor den regter van instructie gedagvaard.

Sommige dagbladen willen beweren, dat deze valsche brieven onder de papieren van eenen secretaris van prins *Talleyrand* gevonden zijn geworden; men verzekert echter, dat de diplomatieke stukken, die de prins in zijn bezit had, eenige dagen vóór zijn' dood door hem zelven werden verzegeld, en na zijn overlijden door den secretaris ongeopend zijn ingeleverd.

Deze brieven hebben zoo veel gerucht gemaakt, dat het niet onbelangrijk kan worden geacht, uit dezelve eenige zinsneden mede te deelen.

In het algemeen wordt daarin, zoo als men het heeft willen doen voorkomen, door den koning gezegd: het is mijn ernstig en meest stellig besluit al de tractaten, die sinds vijftien jaren tusschen de mogendheden van Europa en Frankrijk gesloten zijn, onschendbaar te handhaven. Omtrent dat, betreffende de bezetting van Algiers, heb ik nog meer bijzondere en meer magtige drangredenen, om de verbindtenissen, door mijne familie jegens Groot-Brittanje aangegaan, getrouw na te komen.

Die beweegredenen zijn het vurig verlangen, dat mij vervult, aangenaam te zijn aan zijne Britsche Majesteit en mijne diepe overtuiging, dat een innig verbond tusschen de twee landen noodzakelijk is, niet slechts voor hunne wederzijdsche belangen, maar bovendien voor de belangen van Europa's beschaving en vrijheid. Gij kunt alzoo, mijnheer de gezant, aan uw gouvernement verzekeren, dat het mijne zich stiptelijk zal houden aan al de verbindtenissen, welke door Z. M. *Karel X*, betreffende de zaak van Algiers, zijn aangegaan.

Maar ik verzoek u, de aandacht van het Britsche kabinet te vestigen op de tegenwoordige gesteldheid der gemoederen in Frankrijk, en te doen opmerken, dat de ontruiming van Algiers het teeken zijn zou tot de hevigste uitvallen tegen mijn gouvernement; dat zij tot zeer rampzalige gevolgen zou kunnen leiden, en dat het voor den vrede van Europa van gewigt is, eene worddende magt, nog werkzaam om zich te vestigen, niet in de schatting van het volk te doen verliezen. Het is derhalve noodig, dat zijne Britsche Majesteit, gerust gesteld omtrent onze bedoelingen, en overtuigd van onzen vasten wil, om jegens haar de beloften der restauratie na te komen, aan ons daartoe de keuze late van den tijd en de middelen.

Het schijnt, dat het u niet gelukt is, te Weenen of te Petersburg te doen inzien, dat, zonder de niet-interventie, Europa zou zijn geschokt, en Oostenrijk Italië zou verloren hebben, zoo als men België aan Holland ontnam. Heeft men kunnen of mogen vergeten, dat, onder het gouvernement *Czartorinski*, Polen, onder den revolutionairen invloed, in massa zou zijn opgestaan, en zich, had onze wijze en weldoende invloed dat niet voorkomen, met Frankrijk zou vereenigd hebben, om Rusland (men twijfele er niet aan) in weerwil van zijne kolossale strijdkrachten, te verjagen, te vernietigen; want het is onveranderlijk waar, dat, wanneer een volk, hetwelk waarachtig volk is, voor zijne vrijheid opstaat, alsdan geen volstrekt gezag ter wereld bij magte is hetzelve te bedwingen. Ik had mij meer uitwerking voorgesteld van de ophelderingen, die gij gegeven hebt, omtrent den omvang onzer dienst aan Rusland, Oostenrijk en Pruissen bewezen; eene dienst, door de daadzaak bevestigd, daar Polen bezweken is, en niet bezweken is, zonder eenig gevaar voor ons. Men denke daaraan een weinig meer, om ons de noodzakelijkheid te besparen er gestadig aan te moeten herinneren.

Volgens deze brieven, die trouwens den stempel der valschheid, voor elk nadenkende zigtbaar met zich voeren, zou dan in 1830 de Fransche regering zich verbonden hebben: tot het onschendbaar verklaren der tractaten van 1815; tot versterking van Parijs, als middel van bedwang tegen die hoofdstad; tot ontruiming van Algiers, ten believe van Engeland, en tot het verlaten van Polen aan zich zelven. De alliantie met Engeland zou dan de belooning zijn geweest voor het verlaten van Algiers.

SPANJE.

In de *Gaceta de Madrid* van 23 januari ll. lezen wij het volgende:

Volgens officiële berigten van Lissabon, heeft de kamer van afgevaardigden aldaar het reglement van vrije vaart op de Douro goedgekeurd. Onmiddellijk zou men overgaan, om hetzelve aan den senaat voor te leggen. Waarschijnlijk zal dus dit geschil nog deze maand eindigen en alle moeijelijkheden tusschen het gouvernement van H. M. en dat van H. M. de koningin van Portugal uit den weg geruimd zijn, zonder dat de vrede der beide landen in het minst wordt gestoord, en tot groot voordeel voor de belangen van de beide volken.

— De Spaansche regering heeft twee financiële dekreten uitgevaardigd. Bij het eerste dekreet worden alle achterstallige coupons tot 1 januari 1840 geconverteerd in 3 pCts. schuld, zullende maandelijks 2 millioen realen voor de behoorlijke betaling der interest en eventuële amortisatie dier nieuwe schuld worden aangewezen. Bijaldien vóór het einde van 1842 Spanje nog niet mogt in staat zijn, den interest der geheele geconsolideerde schuld te voldoen, zal aan de cortes een wetsontwerp voorgelegd worden, strekkende om de regering te magtigen met de alsdan vervallen coupons op gelijke wijze te handelen.

— Bij het tweede dekreet wordt bepaald, dat de regering van de cortes magtiging zal vragen om de goederen der wereldlijke geestelijkheid in de domeinen van den staat in te lijven, door het ministerie van financiën te doen beheeren en in het openbaar te doen verkoopen. Gedurende vier jaren, en in vier termijnen zal door de koopers in betaling daarvoor gestort worden 16 pCt. in kontanten, 40 pCt. in 5 of 4 pCts. geconsolideerde schuld (doch in dit laatste geval met ⅓ verhooging van den koopprijs) en 40 pCt. in achterstallige coupons. De in betaling te ontvangen stukken en coupons zullen terstond worden vernietigd. De regering reserveert zich de bevoegdheid om aan de koopers te vergunnen om de 24 pCt. van den tweeden termijn (4 pCt. kontant, 10 pCt. geconsolideerde schuld en 10 pCt. achterstallige coupons) in geconsolideerde schuld te voldoen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 1 feb. De kommissie, aan welke de herziening der bestaande wetten op de nationale militie en schutterijen door Z. M. is opgedragen, is thans geheel benoemd, en zamengesteld als volgt:

Zijne Exc. de minister van binnenlandsche zaken als voorzitter.

Zijne Exc. de directeur-generaal van oorlog.

Mr. *P. D. E. Mac Pherson*, lid van den raad van state.

W. A. baron *Schimmelpenninck van der Oije van de Pol*, lid van de Tweede Kamer.

De heer *E. W. van Dam van Isselt*, lid van de Tweede Kamer.

De schout-bij-nacht titulair *Arriens*.

De generaal-majoor *Nepveu*, chef van den generalen staf.

De generaal-majoor *Everts*, commanderende de 1ste brigade van de 1ste divisie infanterie en provinciaal kommandant van Zuid-Holland.

De luitenant-kolonel, kommandant der dienstdoende schutterij der residentie, *van der Ondermeulen*.

De majoor *Versteegh*, werkzaam bij het departement van oorlog.

De heer *P. J. van Munster*, referendaris bij het departement van binnenlandsche zaken, — als leden; en

Als amanuensis: de heer *H. A. Wiercx*, commies bij het departement van binnenlandsche zaken.

Aan gemelde kommissie zoude als consulent, voor zoo veel betreft de zaken der schutterlijke tucht en regtspleging, zijn toegevoegd: mr. *J. L. T. C. van Oldenbarneveld* genaamd *Witte Tullingh*, auditeur bij de dienstdoende schutterij alhier.

— De *Staats-Courant* bevat het volgende: — Bij besluit van den 26sten januari ll., heeft Z. M. aan den heer *M. Piepers*, op zijn daartoe gedaan verzoek, een eervol ontslag verleend als lid van den raad van state, en hem benoemd tot staatsraad in buitengewone dienst en tot lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

Wijders zijn, bij koninklijke besluiten van dezelfde dagteekening, nog de navolgende benoemingen gedaan;

a. Bij den raad van state: tot leden, de heeren Mr. *L. C. Luzac*, lid van de Tweede Kamer, thans regter in de arrondissements-regtbank te Leiden, en *W. J. Piepers*, thans secretaris van den raad van state; tot secretaris, de heer *R.* baron *van Brengel*, thans referendaris der eerste klasse bij gezegd collegie; tot referendaris van de eerste klasse, Mr. *C. T. J.* baron *de Constant Rebecque*, thans referendaris van de tweede klasse; tot referendarissen van de tweede klasse, de commiezen van staat, jhr. Mr. *A. van der Goes*, jhr. Mr. *J. G. H. van Tets*, en Mr. *A.* baron *Mackay*, kamerheer des konings; tot commies van staat, jhr. Mr. *J. A. Singendonck*, uitgevallen ambtenaar van de voormalige staats-secretarie; zijnde tevens bepaald, dat de commiezen van staat, jhr. Mr. *W. Boreel* en Mr. *W. J.* baron *d'Ablaing van Giessenburg*, gelijktijdig met hunne functiën bij den raad van state, en ter vervanging van jhr. *A. van der Goes* en jhr. *van Tets* voornoemd, de dienst als commies van staat zullen waarnemen, te weten: jh. Mr. *W. Boreel* bij de Tweede, en mr. *W. J.* baron *d'Ablaing van Giessenburg* bij de Eerste Kamer;

b. Bij den Hoogen Raad van adel: tot lid, den heer mr. *C. A. van der Goes*, thans referendaris der eerste klasse bij den raad van state; en tot secretaris, Jr. Ms. kamerheer *R. A.* baron *van Hoevell*, thans werkzaam bij den Hoogen Raad van adel.

— Wij vernemen, dat de heer *C. H. C. Flugi*, kapitein bij het 1ste bataljon veld-artillerie, bij besluit van Z. M. in den Nederlandschen adelstand is ingelijfd, en dat Z. M. dezer dagen een besluit heeft genomen, waarbij de kinderen van vrouwe *S. J. B. van den Upwich*, weduwe mr. *J. D. Coenen*, in leven ambachtsheer van 's Graveslot, dijk- en watergraaf van het hoogheemraadschap van Bijleveld en den Meerendijk, en thesaurier der stad Utrecht, worden erkend te behooren tot den Nederlandschen adelstand.

— Men verneemt, dat door Z. M. aan den heer *P. Mulier*, lid van de provinciale staten van Vriesland, eervol ontslag is verleend als adjunct-houtvester in het derde jagtdistrict van Vriesland, terwijl in deszelfs plaats is benoemd mr. *J. Haitsma Mulier*.

— Bij koninklijk besluit is de staats-commissie, benoemd bij dat van den 7den mei 1839, nº. 89, opgeheven, en is aan haren president, den minister van staat, mr. *van Gennep*, en aan de leden jhr. *van Asch van Wijck*, lid van de Eerste Kamer, de staatsraden *Cannenam* en jhr. *van Pabst tot Bingerden*, de heer mr. *F. van de Poll*, gouverneur van Utrecht, de baron *Schimmelpenninck van der Oye*, lid van de Tweede Kamer, als mede aan haren secretaris *W. J. Piepers*, secretaris van den raad van state, 's konings voldoening en dank betuigd voor de bemoeijenissen en belangrijke diensten, door hen in voorschreven commissie bewezen.

— Tot surnumerairs der registratie in Utrecht zijn benoemd, *F. H. van de Poll* en *L. J. van der Kooy*, adjunct commies bij het provinciaal bestuur aldaar.

— Tot beziener en klerk aan het kantoor van de rijnvaart te Lobith is benoemd, *C. G. Zillesen*, ambtenaar op wachtgeld.

— De directeur-generaal van oorlog is gemagtigd tot het aanschaffen van honderd rij- en vijftig trekpaarden voor het corps rijdende artillerie.

— Onder de genoodigden ten hove op morgen maandag 1 februari is de heer mr. *Dirk Donker Curtius*.

(*Handelsblad*)

Mengelwerk.

Geregtelijke Statistiek.

(Uit het *Weekblad van het Regt.*)

HOF VAN GELDERLAND.

Correctionnele Zaken.

Van 1°. october 1838 tot 1°. september 1839, zijn door het hof van Gelderland behandeld 43 correctionnele appellen.

In dezelve waren betrokken 55 personen: 47 mannen en 8 vrouwen. — Hiervan zijn veroordeeld 40 mannen en 5 vrouwen. — Vrijgesproken 7 mannen en 3 vrouwen.

Dezelfde beslissing als in 1sten aanleg omtrent	32	personen.
Tot mindere straf	9	»
Tot zwaardere straf	3	»
Vrijgesproken, die vroeger veroordeeld waren	5	»
Veroordeeld, die vroeger vrijgesproken waren	6	»

AARD DER MISDRIJVEN.

Laster	4	»
Bedelarij	1	»
Aanranding tegen de zeden	3	»
Overspel	1	»
Feitelijkheden	29	»
Diefstal	5	»
Vernieling van afsluiting	2	»
Jagtovertreding	1	»
Overtreding der maten en gewigten	2	»
Overtreding reglement op broodzetting	1	»
Id. wet op het gemaal	1	»
Weigering van visitatie	4	»
Overtreding wet op de patenten	1	»

STRAFFEN.

1	persoon	tot	gevangenisstraf	van	1½	Jaar.
3	»	»	—	»	1	»
1	»	»	—	»	9	Maanden.
1	»	»	—	»	7	»
5	»	»	—	»	3	»
6	»	»	—	»	2	»
3	»	»	—	»	6	Weken.
7	»	»	—	»	1	Maand.
2	[illegible]	»	—	»	14	Dagen.
4	»	»	—	»	8	»
1	»	geldboete	van	ƒ	6205	
4	»	»	»	»	50.	
1	»	»	»	»	25.	
1	»	»	»	»	20.	
1	»	»	»	»	12.	
2	»	»	»	»	10.	
2	»	»	»	»	3.	

Van 1°. september 1839 tot 1°. september 1840 zijn door het hof van Gelderland afgedaan 48 correctionnele appellen.

69 personen stonden voor hetzelve te regt.

Dezelfde beslissing omtrent schuld als in eersten aanleg	44	personen.
Tot ligtere straf	4	»
Tot zwaardere straf	5	»
Vrijgesproken die in eersten aanleg veroordeeld waren	8	»
Veroordeeld die in eersten aanleg vrijgesproken waren	6	»
Crimineel verklaard die in eersten aanleg correctionneel veroordeeld waren	2	»
	69	»

Van deze 69 personen waren 66 mans en 3 vrouwen.

veroordeeld	» 49	»	» 3	»
vrijgesproken	» 47	»		

AARD DER MISDRIJVEN.

Laster	3	personen.
Feitelijkheden	16	»
Diefstal	4	»
Vernieling van afsluiting	17	»
Beleediging van ambtenaren	1	»
Opligting	4	»
Manslag door onvoorzigtigheid	1	»
Verwonding	3	»
Gewapende resistentie	1	»
Inslaan van glazen	1	»
Eenvoudige bankbreuk	1	»
Huisvesting van een crimineel veroordeelde	1	»
Ongeoorloofde godsdienstoefening	1	»
Overtreding van maten en gewigten	2	»
Nadruk	1	»
Zondagschennis	1	»
Waarborg van gouden en zilveren werken	1	»
Reglement op de stoombootvaart	2	»
Stedelijke belasting	1	»
Weigering van visitatie	2	»
Wet op het geslagt	1	»
Wet op het gemaal	4	»

VEROORDEELINGEN.

Gevangenisstraf	van 5	jaren	1	persoon.
—	» 2	»	2	»
—	» 1	»	5	»
—	» 6	Maanden	3	»
—	» 4	»	2	»
—	» 3	»	5	»
—	» 2	»	5	»
—	» 6	Weken	1	»
—	» 1	Maand	15	»
—	» 14	Dagen	1	»
—	» 6	»	2	»
—	» 5	»	1	»
Boete	van ƒ 455		1	»
»	» » 100		1	»
»	» » 75		1	»
»	» » 50		2	»
»	» » 25		2	»
Crimineel verwezen			2	»

Onderdom der 124 personen welke van 1°. october 1838 tot 1°. september 1840 te regt stonden correctionneel.

Van 16	tot 20 jaren	6	personen.
» 20	— 30	» 52	»
» 30	— 40	» 33	»
» 40	— 50	» 14	»
» 50	— 60	» 16	»
» 60	— 70	» 2	»
» 80	— 90	» 1	»
Te zamen		124	»

BEROEP DIER PERSONEN.

56 daghuurders, boerenarbeid verrigtende; 4 militairen; 18 kooplieden; 20 landbouwers; 1 predikant; 2 drukkers; 4 zonder beroep; 18 ambachtslieden; 1 ambtenaar.

De Utrechtsche hoogeschool wordt niet gesupprimeerd.

(*Wij hebben de plaatsing van dit stuk niet willen weigeren, ofschoon wij met den geachten inzender geenszins instemmen omtrent het hoog belang 't welk hij aan het voortdurend bestaan der Utrechtsche hoogeschool hecht. Twee academiën schijnen ons voor Nederland meer dan genoeg. Overigens gelooven wij ook dat er volstrekt geene kwestie is van het supprimeren der Utrechtsche hoogeschool. Men is blijde genoeg de jonkertjes ergens te kunnen zenden, waar zij — naar het heet — door geene Thorbeckiaansche leer worden verpest.*)

Elk een in deze stad, die tot den beschaafden stand behoort, verheugt zich in het berigt, dat de annonce, in der tijd in het *Handelsblad* medegedeeld, is geweest eene logenachtige annonce. Het achtbaar hoofd van den staat heeft niet slechts verklaard, dat van de suppressie der hoogeschool geen denkbeeld heeft bestaan, maar zelfs verlangen aan den dag gelegd, om de bron te weten, waaruit dat sprookje was voortgekomen. De koning kent het gewigt van eene Utrechtsche hoogeschool, *nu zij er eenmaal is*, voor het Vaderland, voor de provincie en voor de stad, en geen enkel verlicht staatsman, zal, *om geld uit te sparen*, eene hoogeschool willen supprimeren in Nederland, waar men, zoo vele jaren achter een, verzuimd heeft, aan wetenschappen de noodige ondersteuning te verschaffen. De suppressie eener hoogeschool, zonder gelijktijdige groote verbetering der overblijvenden, zou, met regt, niet slechts in eene aanzienlijke stad, maar in het gansche Vaderland, een onbegrensd misnoegen opwekken, en zou met luider stemme aan de regering doen afvragen: Wilt gij ons goed en ons bloed, en onze ontwikkeling niet? wordt de schatkist ledig, zonder dat het beste in den staat: veredeling van de vermogens zijner leden, haar deel ontvange? Waartoe dan staten, waartoe regeringen, indien zij het hoogste doel geheel miskennen en met voeten treden? Neen! *om geld uit te sparen* zal geene regering thans eene hoogeschool supprimeren.

Andere redenen, die men al heeft aangehaald, zijn te belagchelijk, om genoemd te worden. Zou een seminarium niet met eene hoogeschool in dezelfde stad kunnen gevestigd zijn? Waarin zal de een het andere belemmeren? Eene school voor godgeleerden behoeft geenzins zulk eene inrigting te vreezen, waarop kennis en wetenschap, verlichting en beschaving het wit is, waarnaar men streeft, en de laatste heeft in haren boezem zelven eene godgeleerde school en vreest dus niet den invloed van eene harer zusters, die nevens haar wordt geplaatst. Maar waarom stil gestaan bij hersenschimmen? Of is er dan een voornemen, om binnen Utrecht een seminarium te stichten, bij de regering ontdekt? Wie heeft die wijsheid aan zaken, die bij de regering nog niet in overweging genomen worden?

Genoeg: de koning heeft verklaard, dat er geen plan bestaat, en geen plan bestaan heeft, om de hoogeschool te Utrecht op te heffen. De bevestiging daarvan zal weldra blijken uit de benoeming van eenen hoogleeraar in de regten, voor den opengevallen leerstoel van professor BIRNBAUM.

En nu nog een woord over dat *Handelsblad* en deszelfs onpartijdigheid. Ja! het neemt pro- en contra-berigten op, en waant zich dus onpartijdig te kunnen heeten. Wat blaast het nu en dan over die onpartijdigheid! Maar ontzenuwt dan een tegen-berigt den invloed van een berigt? B. v. indien de *Arnhemsche Courant* heden een berigt stelde: » het *Handelsblad* heeft in der tijd » deszelfs kleur veranderd, omdat het een groot aantal » exemplaren aan zeker hoofd-kantoor heeft kunnen » plaatsen" of » het *Handelsblad* plaatst alles *voor geld* » en alles *van de vrienden*;" zou *dit* dan onpartijdig wezen, indien de *Arnhemsche Courant* morgen slechts mededeelde: » van eenen anderen kant wordt ons ge- » meld, dat, het geen wij over het *Handelsblad* ge- » zegd hebben, niet juist is?" Ik noem het de grootste partijdigheid, wanneer men zich, door uit den duim gezogene berigten veroorlooft indrukken te geven en door het land te verspreiden, die het booze doel bevorderlijk moeten zijn. Ik breng het tot die soort van verfoeijelijke partijdigheid en kwaadaardigheid, die onder het bereik der wet behoorde te staan. Geen geblaas over onpartijdigheid, geene tegen-artikelen tegen boosaardige vroeger medegedeelde, verschaffen een dagbladsachting bij de weldenkenden. Schaam u *Handelsblad* en verbeter u!

Utrecht, 30 januari 1841.

M.

Een verraad.

(*Slot van n°. 22.*)

GRONMEIJER liep een oogenblik als een razende, met eenen starren blik, met hangende haren en gesloten vuisten in zijne kamer rond. Nadat deze eerste aanval van woede bedaard was, wierp hij zich in zijnen stoel, terwijl hij op een middel nadacht, om den schandelijken aanslag van DREYMÜHL te verijdelen.

Nadat hij eenigen tijd bij zich zelven had overlegd, stond hij op, ging naar beneden en beval zijnen bediende het paard te zadelen, hetgeen deze dadelijk verrigtte, terwijl zijn heer in zijne kamer wederkeerde, om zich aan te kleeden en zijne vrouw zijn voornemen mede te deelen. Hij keerde dadelijk naar den stal terug, waar hij zijn paard gezadeld vond. GRONMEIJER wierp zich met de vlugheid eens jongelings op hetzelve, en reed in snellen draf op de Austerlitzer poort aan. Nadat de wachters hem doorzocht hadden, lieten zij hem zonder zwarigheid door; want, hoewel men de vijandelijke voornemens der Franschen kende, zoo geloofde men toch niet aan eene beslissende onderneming. Bij de verschansing aangekomen, begeerde GRONMEIJER den kommandant HAGEDORN te spreken. Deze was zeer verwonderd, hem te zien. Echter ontving hij hem zeer vriendelijk.

— Alles is goed besteld, zeide hij; met slag van middernacht wordt de verschansing aan de Franschen overgegeven; mijne soldaten hebben geen hunner geweren met kogels geladen, echter zullen zij vuur geven; om allen argwaan te vermijden.

— Het betreft geheel iets anders, begon GRONMEIJER; bedenk dat wij verraden zijn, en dat...

— Hoe, verraden? riep de kapitein, en door wien?

— Door DREYMÜHL.

— Gij schertst....

Hierop vertelde GRONMEIJER wat er was voorgevallen HAGEDORN was als van den donder getroffen; doch dadelijk herstelde hij zich weder en zeide: » Wij zullen dezen zwetser den mond stoppen; gij zegt dat hij van den burgemeester een uur tijd begeerd heeft, om hem het complot te openbaren?

— Ja.

— Hoe lang zijt gij reeds van huis?

— Ten hoogste een kwartier uurs; want ik liet mijn paard met lossen teugel loopen.

— In dat geval blijft ons nog een half uur over; dit half uur is meer dan voldoende, om DREYMÜHL tot andere gedachten te brengen. Ik heb vier getrouwe dragonders; zij zullen u begeleiden: gij zult ze naar de woning van DREYMÜHL voeren en daar... voor het overige zal ik hun mijne bevelen mededeelen.

Hierop verwijderde zich HAGEDORN in aller ijl, riep zijne vier dragonders ter zijde, en verklaarde hun met weinig woorden wat er te doen was. Deze waren op het denkbeeld van hunnen aanvoerder dadelijk gereed, zij haalden hunne paarden uit de stallen, onder voorwendsel, dat zij dezelve gingen drenken, en, zonder dat men het bij hun regement bemerkte, begeleiden zij den ouden burgemeester naar Straatsburg. Onder weg dacht GRONMEIJER rijpelijk na over de wijze, hoe hij zich in dit vooral moest gedragen. De hand aan DREYMÜHL in zijn eigen huis te slaan, hem met geweld te ontvoeren, scheen hem wat gewaagd. DREYMÜHL kon door zijn geschreeuw de zijnen ter hulpe roepen. Men moest dus op andere middelen bedacht zijn. Deze waren niet ligt te vinden, te meer, daar GRONMEIJER de zaak voor de eerste maal ernstig overlegde, en de tijd hem niet veroorloofde, lang te dralen. Intusschen viel hem weldra eene gedachte in, welke hij ook besloot in het werk te stellen.

In Straatsburg aangekomen, liet hij de paarden naar zijn huis brengen, en vervoegde zich in aller ijl bij DREYMÜHL. De dragonders volgden hem op den voet en stegen in alle stilte naar de kamer van THEOBALD, in welke zij eerst op een teeken van GRONMEIJER moesten binnen treden. DREYMÜHL was juist voornemens, om zich naar den burgemeester te begeven. Hij was niet weinig verwonderd, GRONMEIJER bij zich te zien, na het-geen er was voorgevallen; hij was op het punt, eenen schreeuw van ontzetting te laten, toen de oude burgemeester hem zocht gerust te stellen, terwijl hij zeide: — ik kom met geen boos opzet, ik wilde slechts zien, of gij in uwe weigering volhardt, en of uwe eigenzinnigheid niet te verzetten is.

Deze woorden stelden DREYMÜHL gerust, hij bekwam zijne vorige gelatenheid weder en zeide op eenen overmoedigen en spotachtigen toon: — Ik laat mij niet van mijn voornemen afbrengen; laat mij gaan, de burgemeester verwacht mij.

— Geef wel acht op hetgeen gij zegt, hernam GRONMEIJER, opdat u niets kwaads overkome. Gij hebt geenszins uwen pligt gedaan. Hebt gij u niet het eerst met het complot ingelaten? Hebt gij niet bij HAGEDORN de eerste schreden gedaan? Hebt gij mij geen trouw gezworen?

DREYMÜHL sloeg de oogen neder, zonder te antwoorden.

— Spreek! is het niet zoo? vervolgde GRONMEIJER, terwijl hij hem bij den arm schudde.

— Ik ontken het niet, antwoordde DREYMÜHL; maar, waar zijn de bewijzen?

— Alles wel! zeide GRONMEIJER: ik heb geene andere bewijzen noodig... Ik neem enkel het regt der vergelding; gij hebt mij bedrogen, nu bedrieg ik u ook... Hoor dus... Daar ik mij tot elken prijs wegens uw schandelijk gedrag wilde wreken, zoo begaf ik mij naar den burgemeester; ik vertelde hem alles, wat tusschen ons was voorgevallen, en om mijne getuigenis te bekrachtigen, begeerde ik van hem eene wacht, die mij begeleiden, en aan uwe eigene deur het gesprek en de bekentenis die u ontvallen kon, beluisteren zoude. Zoo als gij ziet, bleef deze stap niet zonder gevolg; wat mij betreft, ik lever mij regtstreeks aan den burgemeester over; ik ben bewust, dat mijn hoofd zal vallen; maar ik sterf ten minste niet zonder den zoeten troost, dat ik mij op u gewroken heb.

Van zijnen kant was DREYMÜHL als van den donder getroffen. Bij eenig nadenken had hij het onwaarschijnlijke en ongerijmde in de verdichting van GRONMEIJER moeten bemerken. Deze had echter zijne getuigenis zoo zeer weten te bekrachtigen, van zijne zijde was DREYMÜHL zoo verward, dat het hem niet mogelijk was in te zien, hoe zeer hij gebliuddoekt werd. Hij gaf zich zonder den geringsten tegenstand aan de soldaten over, die juist binnen gekomen waren, en hem het teeken gaven om te volgen, waarbij zij hem dreigden, hem, op het uitdrukkelijk bevel van den burgemeester, bij de geringste beweging, te doorsteken.

De list gelukte naar wensch. DREYMÜHL werd naar de straat gevoerd, zonder dat iemand in huis het bemerkte. Hij volgde de dragonders en GRONMEIJER door eene menigte steegjes, waardoor zij eensklaps aan eene kleine brug over de Ill geraakten, welke zoo naauw was, dat naauwelijks twee personen naast elkander daarop konden gaan.

DREYMÜHL betrad dezelve het eerst, naauwelijks had hij echter eenige schreden gedaan, toen een van de soldaten hem eenen strop om den hals wierp, denzelven snel toetrok, om het geschreeuw van het slagtoffer, te verstikken, den strik met eenen zeer grooten steen verzwaarde, en met behulp van zijne drie makkers stortte hij den ongelukkigen DREYMÜHL over de leuning in de Ill.

Hierop zetteden GRONMEIJER en de vier dragonders rustig hunnen weg voort en bereikten het huis van den ouden burgemeester.

Intusschen liep in de verschansing alles ten genoege van de zamenzwering af. Met den klokslag van middernacht begon baron ALSFELD aan het hoofd van een Fransch regiment levendig den aanval. Men bood eenen schijnbaren wederstand. Eenige geweerschoten en zelfs eenige sabelhouwen werden gewisseld. Maar alles enkel voor den schijn. Na een half uur was de verschansing in de magt der Franschen.

Eenige dagen daarna waaiden Frankrijk's banieren door het schandelijkste verraad op de muren van Straatsburg.

Aan de Redactie.

Het mag met regt een loffelijk doel heeten, wanneer men van zijne talenten gebruik maakt, om in de behoeften van verarmde natuurgenooten te voorzien, die van de mogelijkheid zijn beroofd om voor zich en de hunnen een gewenscht bestaan te vinden. Reeds vroeger gaven de Arnhemsche muziek-meesters, door muziekliefhebbers ondersteund, de ondubbelzinnigste blijken van hun verlangen, om, zoo veel mogelijk, in den barren winter den kommer hunner verarmde stadgenooten te helpen leenigen, door het geven van concerten ten behoeve der noodlijdenden; zulk eene prijzenswaardige poging werd evenzeer door het muziek-korps der Arnhemsche schutterij aangewend en met het beste gevolg bekroond. Schoon minder streng dan in den jare 1837, is de tegenwoordige, reeds vroeg begonnen winter voor honderde verarmde inwoners van Arnhem knellend, en moet men elken maatregel tot opwekking der weldadigheid niet alleen toejuichen maar daadzakelijk ondersteunen.

Met genoegen zullen, zoo wij vertrouwen, de muziekminnende bewoners dezer stad hebben vernomen dat den 11den dezer een instrumentaal concert door genoemd muziek-korps, ten behoeve der noodlijdenden, zal worden gegeven; met genoegen zullen, zoo wij hopen, velen zich gedrongen gevoelen, om genoemd concert bij te wonen of er ten minste voor in te teekenen, opdat de bedoeling der heeren meesters en liefhebbers der toonkunst niet alleen gelukke maar met den besten uitslag worde bekroond, en Arnhem gelijk sta met andere steden van ons vaderland, alwaar men zich reeds zoo prijzenswaardig van den zaligenden pligt der weldadigheid heeft gekweten, vooral, wanneer kunstenaars hunne talenten wilden aanwenden, om dezelve op te wekken ter bevordering van algemeene weldadigheid.

Arnhem, 1 *febr.* 1841.

Een liefhebber der toonkunst.

Advertentiën.

Waterhoogte te Arnhem

Den 2 Feb. 2 El 2 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; gev. 15 D.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 1 FEBRUARI.	Laagste koers.	Hoogst. koers.	Koers ten 4 u.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$49\frac{15}{16}$	$50\frac{3}{16}$	$50\frac{1}{8}$
Dito Dito . . » 5 »	$97\frac{5}{16}$	$97\frac{1}{2}$	$97\frac{3}{8}$
Uitgestelde Schuld . . » »			
Kansbiljetten . . . . . f	$21\frac{7}{8}$	$21\frac{15}{16}$	$21\frac{15}{16}$
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	$86\frac{9}{16}$	$86\frac{3}{4}$	$86\frac{3}{4}$
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	$70\frac{1}{2}$		
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$ »	$160\frac{1}{4}$		
Nieuwe Dito . . . » $4\frac{1}{2}$ »			
Nieuwe Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening » 5 »	$94\frac{11}{16}$	$94\frac{7}{8}$	$94\frac{7}{8}$
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »			
FRANKR. Inschrijv. G B » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins.* » 5 »	$22\frac{7}{16}$	$22\frac{5}{8}$	$22\frac{7}{16}$ à $\frac{5}{8}$
Dito onbep. stukk. . » 5 »	20		
Passive . . . . »			
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »	$6\frac{5}{16}$		
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H & C.* 1798, 1816. » 5 »	$104\frac{1}{8}$	$104\frac{1}{4}$	
Dito 1828, 1829 . . » 5 »			
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	$97\frac{1}{4}$		
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	$87\frac{1}{4}$	$87\frac{3}{8}$	
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »			
Certific. van dito. . . » 6 »	$69\frac{7}{8}$	$69\frac{15}{16}$	
POLEN. Aandeel. a fl 300 » f			
Dito a fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. a fl. 100 » f			
Dito a fl 250 . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	$103\frac{5}{8}$		
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	75	$75\frac{1}{4}$	

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.